

[Korsgaard.]

følgelig dele sol og vind lige. Jeg mener, jeg har sagt det, jeg mener forsåvidt ikke, der var nogen grund til at gentage det nu, men hvis det ærede medlem hr. Hauch ønsker det, skal jeg med glæde bekræfte, at mit standpunkt er det, at så længe der er statshandler, tosidede handelsaftaler, er det ikke min mening, at den private skal tage den høje pris og sammenslutningen den lave.

Jeg forstår ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Hauch føler sig fornærmet på hesteeksportudvalgets vegne. (*Hauch*: Det gør jeg ikke!). For mig lød det, som om det ærede medlem var bundfornærmet, og som om det ærede medlem mente, at jeg havde insinueret, at der forelå et eller andet vedrørende hesteeksportudvalget. Jeg begriber ikke, hvor jeg har sagt noget, der giver det ærede medlem ret til at opfatte mine udtalelser på den måde. Jeg mindes ikke at have sagt noget i den retning. Jeg erindrer derimod at have sagt, at vi havde for mange heste, at det var ikke alene landbrugsmæssigt, men også samfundsmæssigt klogt at komme af med nogle af de overflødige heste hurtigst muligt, og det, jeg bad om at få undersøgt og prøvet, var, om man ved at give hestehandelen fri kunne opnå at komme af med nogle af de overflødige heste allerede nu i dette efterår.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg er enig med det ærede medlem hr. Korsgaard i, at vi sikkert har for mange heste. Jeg er enig med ham i, at det er en kostbar fornøjelse at have de heste. Jeg er enig med ham i, at vi allesammen er meget interesseret i at eksportere nogle flere heste. Men det er nyt for mig, at der er nogen som helst usigt til, at vi kan eksportere flere end dem, hesteeksportudvalget har fået solgt. Det er første gang, jeg er blevet præsenteret for et håb om, at der er denne mulighed tilstede. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen ikke vil være med til det, hvis der er denne chance, og det er derfor, jeg har noget ondt ved at forstå, hvad nytte det er til at stille dette spørgsmål, men jeg skal naturligvis gerne lade det gå videre, for i en sådan sag skal man ikke lade noget være uprøvet, hvis der er en lille chance. Jeg antager, at man i udlandet er stillet ligesom her, hvor traktorernes fremtrængen o. s. v. gør, at der ikke bliver brug for nær så mange heste, og at der nu forøvrigt efterhånden ikke mere er den efterspørgsel, som der har været lige efter krigen.

Til det ærede medlem hr. Hauch vil jeg gerne sige, at jeg er enig med det ærede medlem i, at landbruget må indstille sig på en ophævelse af loven. Når jeg har lidt større

tro på, at man på en eller anden måde vil finde en ordning uden helt at afvikle den nuværende, kan det jo have sine årsager. Jeg skal nævne to. For det første er de angreb, der i folketinget fra de fire partiers side er rettet mod loven, i år ingenlunde stærkere, end de var i fjor, snarere tværtimod, for i år har angrebene samlet sig om et bestemt punkt, udvalgenes eksportret; i fjor havde man mere indtryk af, at det var ønsket fra disse partier om at komme af med hele historien, der lå bag angrebene. I år er man mere indstillet på, at det er eksportretten, man vil af med, men man erkender, at det på andre måder vil være nyttigt at have udvalgene.

Dernæst er det mit indtryk af udtalelser fra landbrugets organisationer, at man der er enig med mig i, at den nuværende ordning kan have sine fejl og måske kan forbedres, men at det dog er den bedste ordning; det, man kan opnå ved at gå bort fra den og gå over til den påtænkte nye ordning, er kun det næstbedste. Så længe man derfor ikke har kasseret den bedste ordning, anser jeg det for min pligt ikke alene at tro på, at der er en chance for at beholde noget, der er bedre end det, man ellers skal indføre, men jeg betragter det også som min pligt at arbejde for det.

Hauch: Jeg tror i og for sig godt, den højtærede landbrugsminister kunne have fået en anden lov ud af det end den, han får, men jeg vil benytte lejligheden til at takke ham for, at han ikke gik ind på de veje, som skulle føre til det mål, nemlig ved at lade udvalgene sidde uden bemyndigelser, uden at have nogen eksportret. Jeg håber aldrig, den højtærede landbrugsminister vil gå med til gennemførelse af en lov med bevarelse af udvalgene, når eksportretten er taget fra dem. Lad os så blive fri for dem, jo før jo hellere, så kan vi oprette vore egne eksportudvalg. Jeg kan godt se, der havde været mulighed for at skabe et flertal i det høje folketing om noget i retning af det, den højtærede minister her antyder, men jeg kan ikke tænke mig muligheden af, at det parti, jeg har den ære at repræsentere, vil være med til at gennemføre noget sådant som det, der her er tale om: at tage eksportretten fra udvalgene og iøvrigt lade dem sidde og visne ganske stille hen. Nej, må vi så få vore egne eksportudvalg og så stå ganske frit, det er da langt langt at foretrække.

Det ærede medlem hr. Korsgaard mente, jeg var blevet fornærmet på hesteeksportudvalgets vegne. Nej, så skulle det ærede